

Važme si svých rozvědčků

- editor007 | 27. června 2024

ČESKO: Aby bylo hned zkraje jasno, paní Bobošíková: já jsem si před rokem neměl z čeho vybrat, a tak jsem prezidentské volby zabulal. Ani jednoho z té nabídky, tedy z těch co nám zbyli, jsem si na Hradě nedokázal představit.

Andreje Babiše, protože se mi nezdál být dostatečně reprezentativní personou, ale hlavně by zkušeného ekonoma z praxe bylo v této ne až tak zásadní pozici škoda. A Petr Pavel? Toho jsem od prvního okamžiku vnímal jako člověka celkově všeobecně nedovzdělaného s nedostatečným rozhledem a absencí rozumných a jednoznačně pevných názorů i stanovisek. Jako pouhého - třeba i dobrého - důstojníka naučeného a zvyklého nepříliš samostatně přemýšlet, jenom bezpodmínečně disciplinovaně sklápnout podpatky na rozkaz ať už přišel od kohokoli. Generál z nablýskaných kulís NATO, jenž skončil jako marioneta v rukou hradních sotva četařů.

Ne, toho fakt už vůbec

A přitom by mně nevadilo, že byl členem KSČ. Během své kariéry předlistopadového novináře jsem potkal stovky lidí, slušné komunisty vždy ochotné pomoci stejně jako bezpartijní bezcharakterní... no, doplňte si podle vlastních zkušeností sami. Vždy jsem rozlišoval mezi ideologií a jednotlivci, a bývaly to rozdíly značné. Ovšem stejně, a možná ještě méně, by mně vadilo, že 'Pavka' byl ve své vojenské kariéře studentem na rozvědčíka, což je mu nyní stále a z mnohých stran otloukáno o jeho sněhobílou hřívu. I tady odmítám toto zjednodušující a politicky účelově zneužitě znevažující otitulování.

Z historie světové války například víme, že rozvědčíkem byl vždy 'někdo'. Pod tímto krycím jménem třeba působil československý legionář a odbojář Jaroslav Frank, popravený nacisty. Do války byl majitelem hospody na Berounce u Nezabudic, později na jeho památku přejmenované U Rozvědčíka. Ikonické místo, kde potkal ryby a zvláště zlaté úhoře spisovatel Ota - vida, taky Pavel, to se nám to pěkně propnulo.

V armádě, stejně jako v civilním sektoru, se uplatní nejrůznější profese, některé zvláště specifické. Něco o tom vím, ale to budu muset vzít poněkud oklikou. Když přišel můj postpubertální čas, přišel i povolávací rozkaz. Ani mě tehdy nenapadl nějaký zbabělý úhybný manévr. Doznívala studená válka, u západních sousedů od té světové usídlený Američan hrozil, a moje generace to prostě brala jako občanskou povinnost.

Rozvědčík, nenahraditelná armádní profese

A tak jsem 'byl narukován' k 15. tank. pluku 13. tank. divize gen. Bunzáka v Milovicích, a potom se denně na tankodromu zdokonaloval ve vojenských specializacích: zpočátku jako nabíječ, potom střelec, naučil jsem se i řídit tu mnohatunovou pásovou ocelovou potvoru. Navíc mě po prvním roce poslali do kurzu řidiče kolových vozidel, což byla další odbornost, vítaná pro civil.

Petr Pavel se octl - ať již rozkazem nebo z vlastního zájmu - v kurzu pro rozvědčíky. Ne pro ženisty, spojaře ani chemiky, lapiduchy ergo zdravotníky, rovněž nebyl ze známosti zašitý někde jako štábní krysa. Ve Zpravodajském institutu pro pracovníky vojenské rozvědky pro speciální úkoly v zahraničí ho školili a cepovali jako rozvědčíka. Nebo agenta, zpravodajce, špiona, průzkumníka či operativce, račte si vybrat podle toho, na jaké filmy chodíte. Na specialistu, který i v týlu nepřítele zabezpečuje informace o možném ohrožení státu, o činnostech namířených proti jeho obraně a o aktivitách

ohrožujících utajované skutečnosti. Získává, shromažďuje a vyhodnocuje informace, upozorňující na rizika terorismu, organizovaného zločinu a sabotáží. Znáte nějaký stát, jehož armáda podobné armádní specialisty nepotřebuje?

A tak aby bylo jasno i podruhé: hrozí-li, že se v dohlednu něco dramatického semele, více se spolehnu na práci jednoho řadového utajovaného rozvědčíka, než na názory pěti vyžehlených kancelářských generálů, plus jedna ministryně včetně. A už vůbec se nebudu pít po tom jak se jmenuje, koho volí a jestli to umí na motorce.

AUTOR: Jiří Macků

ZDROJ: Blog Vox Populi